

FITXA IDENTIFICATIVA**DADES DE L'ASSIGNATURA**

Codi: 42323
Nom: Avaluació de la dependència
Cicle: Màster Universitari Oficial
Crèdits ECTS: 10
Curs acadèmic: 2026-27

TITULACIONS

Titulació	Centre	Curs	Període
2071 - Màster Universitari en Atenció Sociosanitària a la Dependència	Facultat de Psicologia i Logopèdia	1	Segon quadrimestre

MATÈRIES

Titulació	Matèria	Caràcter
2071 - Màster Universitari en Atenció Sociosanitària a la Dependència	Evaluació de la dependència	OBLIGATÒRIA

COORDINACIÓ

MONTALBA OCAÑA CARMEN

RESUM

L'assignatura que presentem a continuació forma part del Màster en Atenció Sociosanitària a la Dependència (MASSDE) i es correspon amb el Mòdul III: Avaluació de la Dependència, que consta de deu crèdits ECTS, sent el seu professorat membres del Departament de Treball Social i Serveis Socials de la Facultat de Ciències Socials.

En la docència d'aquesta assignatura participen professors/es del departament i professionals experts en la matèria que estan en primera línia d'acció en les Administracions Públiques.

Aquest mòdul pretén dotar a l'estudiant del marc conceptual bàsic i dels procediments i recursos tecnològics que li permeten valorar els nivells de dependència, els aspectes qualitatius de la dependència i les conseqüències de la condició de dependent per al subjecte i el seu entorn immediat. Els continguts del mòdul tindran una perspectiva biopsicosocial, arrellegant els elements mèdics, psicològics i socials a considerar, tant com a antecedents, com a concurrents i conseqüents de les circumstàncies del subjecte.

Açò implica vincular els coneixements adquirits en el mòdul metodològic amb els de la resta de mòduls, entendre el procés global, i finalment, adquirir una perspectiva metaevaluadora, en dotar-se de competències per a avaluar els propis protocols d'avaluació.

La part teòrica de l'assignatura es centra en aspectes conceptuals, transmissió d'idees, models teòrics i informació i, en els elements que sustenten l'activitat pràctica des del punt de vista de les ciències socials.

La pràctica avaluadora, tant mèdica com a psicosocial requereix comptar amb una sèrie de coneixements teòrics i específics que fonamenten la presa de decisions, permeten la correcta integració i valoració dels resultats i aporten la flexibilitat i claredat conceptual que es concreta en una bona praxi. Les classes d'aula permeten arregar la visió global del procés d'avaluació, analitzant els aspectes clau, el sentit de l'activitat i les bases i contingut de cada tècnica.

Es fomentarà en tot moment la participació de l'estudiant en un entorn interdisciplinari. La dinàmica de les classes es desenvoluparà majoritàriament a través de la lliçó magistral però també es fomentaran els grups de discussió, el debat formal i la presentació d'iniciatives per part de l'alumne/a.

Les activitats pràctiques de l'assignatura tenen com a objectiu adquirir la competència tècnica i la destresa aplicada per a avaluar la dependència. Les pràctiques constitueixen la vivència del donat teòricament i, al mateix temps, són un assaig de les funcions a desenvolupar. Les sessions pràctiques i els seminaris, es centraran en l'aplicació dels coneixements o casos concrets, al procés de disseny i programació de l'activitat avaluadora i a la preparació d'informes. En general comprenen els següents tipus d'activitats presencials: seminaris; sessions de discussió i resolució de problemes i exercicis prèviament treballats per els/les estudiants; pràctica de laboratori; sessions de recerca i consulta en bases de dades informatitzades; tutories programades (individualitzades o en grup); exposició oral de treballs.

ratori; sessions de recerca i consulta en bases de dades informatitzades; tutories programades (individualitzades o en grup); exposició oral de treballs.

CONEIXEMENTS PREVIS

RELACIÓ AMB ALTRES ASSIGNATURES DE LA MATEIXA TITULACIÓ

No s'ha especificat restriccions de matrícula amb altres assignatures del pla d'estudis.

ALTRES TIPUS DE REQUISITS

No es necessiten coneixements previs

COMPETÈNCIES / RESULTATS D' APRENTATGE

2071 - Màster Universitari en Atenció Socio sanitària a la Dependència

Adquirir coneixements teòrics sobre el procediment d'avaluació, els requisits metodològics i les tasques del procés d'avaluació de la dependència.

Adquirir els elements disposicionals i deontològics necessaris per a l'adequat exercici de la tasca d'avaluació de la dependència.

Conocer los currículos de los módulos de la especialidad, así como el cuerpo de conocimientos didácticos en torno a los procesos de enseñanza y aprendizaje correspondientes. Saber convertir los contenidos de los currículos en herramientas programas de

actividades y de trabajo al servicio de los objetivos educativos y formativos de los módulos. Identificar los problemas de aprendizaje básicos y comunes de los módulos e idear estrategias para superarlos.

Desenvolupar sensibilitat i compromís cap a la qualitat en el desenvolupament professional.

Dissenyar servicis d'atenció socio sanitària a la dependència que complisquen unes especificacions des de diferents punts de vista: Econòmic, ètic, social, mediambiental, sostenible, etc.

Identificar, formular i resoldre problemes dels servicis d'atenció socio sanitària a la dependència.

Poder avaluar els procediments d'avaluació de la dependència desenvolupats per tercers.

Que els estudiants sàpiguen comunicar les conclusions (i els coneixements i les raons últimes que les sustenten) a públics especialitzats i no especialitzats d'una manera clara i sense ambigüitats.

Saber aplicar els coneixements adquirits i ser capaços de resoldre problemes en entorns nous o poc coneguts dins de contextos més amplis (o multidisciplinaris) relacionats amb l'atenció a la dependència.

Saber triar, executar i valorar les diferents tècniques d'avaluació pròpies del seu camp de formació.

Ser capaç de dissenyar protocols funcionals d'avaluació per a distintes poblacions vinculades a la dependència.

Ser capaç de redactar i revisar críticament informes d'avaluació de la dependència.

Ser capaços d'integrar coneixements i enfrontar-se a la complexitat de formular judicis a partir d'una informació que, sent incompleta o limitada, incloga reflexions sobre les responsabilitats socials i ètiques vinculades a l'aplicació dels seus coneixements i judicis, des d'una perspectiva de gènere.

DESCRIPCIÓ DE CONTINGUTS

1. Models de protecció social a la dependència

- Del Model de Rehabilitació al Model de la Diversitat.

2. Valoració i avaluació de la dependència

El objeto de este tema es el de clarificar conceptos y métodos relacionados con la valoración de las personas en situación de dependencia, siempre dentro del marco de la Ley 39/2006, de Promoción de la Autonomía Personal y Atención a las personas en situación de dependencia. Se trata de ofrecer un conocimiento del proceso y manejo de los instrumentos para la valoración y evaluación de las situaciones de dependencia (BVD-EVE).

3. Els informes dels valoradors

- Sessió pràctica sobre les dificultats amb les quals es troben els professionals valoradors davant el procés d'avaluació i la utilització dels diversos instruments tècnics.
- Bones pràctiques en la determinació de Grau i Nivell.

4. Programes individualitzats d'atenció

Normativa. L'informe social i la proposta PIA. La negociació i els factors subjacents a nivell micro i macro social. La família i la persona en situació de dependència: jerarquització i decisions. Les relacions personals i socials, la trobada micro-macro en la vida quotidiana. El benestar de les persones amb dependència. La redistribució de riquesa: la qüestió econòmica. Els factors de risc a detectar i valorar. Factors d'èxit. Innovació en matèria d'intervenció social.

5. El seguiment en el marc de la LAPAD

criteris i procediment d'actuació en matèria de seguiment de les persones en situació de dependència que romanen en el seu domicili. La intervenció social com a procés. Criteris per a garantir la qualitat de les cures. Estructura organitzativa i aspectes procedimentals del seguiment. Aspectes teòric-pràctics en la intervenció social i la coordinació sociosanitària.

6. Gestió de casos en la intervenció social de la dependència

Marc normatiu del gestor de casos. Marc teòric i context històric. Aspectes conceptuals, objectius i models teòrics. Perfil professional del gestor de casos en el marc de l'atenció a les persones en situació de dependència. La intervenció del professional social i l'ús adequat de les bones pràctiques. Els espais i els contextos de l'acció professional en la resolució de casos pràctics. Detecció i identificació de les diverses situacions davant les quals pot trobar-se el professional.

7. Polítiques públiques i Dependència

Aquestes unitats didàctiques pretenen enfortir conceptes i permetre l'anàlisi social entorn del complex espai del benestar i la dependència. Règim de benestar: història d'un concepte. Els actors del benestar. Les quatre dimensions del benestar. Política de la protecció social, amb atenció especial als serveis socials. Política de foment dels actors privats. Política de reforç de les relacions interadministratives. Política de la governança i dels esquemes conjunts públic-privats.

VOLUM DE TREBALL (HORES)

ACTIVITATS PRESENCIALS

Activitat	Hores
-----------	-------

Treball en grup	25,00
Teoria	35,00
Seminari	10,00
Pràctiques a l'aula	30,00
Total hores	100,00

ACTIVITATS NO PRESENCIALS

Activitat	Hores
Assistència a altres activitats	0,00
Elaboració de treballs individuals o en grup	60,00
Estudi i treball autònom	30,00
Preparació de classes	10,00
Preparació d'activitats d'avaluació	30,00
Resolució de casos pràctics	25,00
Total hores	155,00

METODOLOGIA DOCENT

Les activitats formatives es duran a terme segons la distribució que segueix:

- Activitats teòriques.

La part teòrica de l'assignatura es centra, en els aspectes conceptuals, la transmissió d'idees, models teòrics i informació, i en els elements que sustenten l'activitat pràctica des del punt de vista de les ciències que aporten les tecnologies.

La pràctica avaluadora, tant mèdica com a psicosocial requereix comptar amb una sèrie de coneixements teòrics específics que fonamenten la presa de decisions, permeten la correcta integració i valoració dels resultats, i aporten la flexibilitat i claredat conceptual que permeten la bona praxi. Les classes permeten arreplegar la visió global del procés d'avaluació, analitzant els aspectes clau, el sentit de l'activitat, i les bases i contingut de cada tècnica. Es fomentarà en tot moment la participació de l'estudiant en un entorn interdisciplinari. La dinàmica de les classes es desenvoluparà majoritàriament a través de la lliçó magistral però també es fomentaran els grups de discussió, el debat formal i la presentació d'iniciatives per part de l'alumne.

- Activitats pràctiques.

Adquirir la competència tècnica i la destresa aplicada, per a avaluar la dependència, mèdica i psicosocialment requereix que les classes incloguen la pràctica de les tasques que després han de ser exercides. Les pràctiques constitueixen la vivència del donat teòricament i, al mateix temps, són un assaig de les funcions a desenvolupar. Les sessions pràctiques i els seminaris, se centraran en l'aplicació dels citats coneixements a casos concrets, al procés de disseny i programació de l'activitat avaluadora, i a la preparació d'informes. En general, comprenen els següents tipus d'activitats presencials:

- o Seminaris

- o Sessions de discussió i resolució de problemes i exercicis prèviament treballats per els/les estudiants
- o Pràctiques de laboratori
- o Sessions de recerca i consulta en bases de dades informatitzades.
- o Tutories programades (individualitzades o en grup)
- o Exposició oral de treballs.
- Treball personal de l'estudiant.

Com a objectiu final de l'assignatura, es pretén elaborar un protocol general d'avaluació mèdic o psicosocial per a un grup particular de persones potencialment dependents. Cada parella d'estudiants (o si escau un trio), preferentment multidisciplinari, triarà un tipus de població potencialment dependent, per a efectuar un treball amb un format proposat i confeccionarà el citat protocol. Al final del curs, tots els/les estudiants disposaran d'una còpia en format digital per a poder-la utilitzar com a recurs en la seua activitat professional. Aquest tipus de tasca tracta de potenciar el treball en grup i la integració de coneixements de caràcter interdisciplinari, imprescindible per a una atenció holística de la persona amb dependència. D'altra banda, l'estudiant haurà de preparar les classes i exàmens (estudi), tasca que realitzarà de manera individual i que tracta de potenciar el treball autònom, alhora que pretén enriquir la docència teòrica mitjançant el plantejament de qüestions per al debat.

ònom, alhora que pretén enriquir la docència teòrica mitjançant el plantejament de qüestions per al debat.

AVALUACIÓ

L'avaluació i qualificació de l'assignatura quedarà sotmesa al que es disposa en el **Reglament d'Avaluació i Qualificació de la Universitat de València (ACGUV 108/2017)**.

L'avaluació de l'aprenentatge comprendrà el seguiment d'activitats realitzades a l'aula, així com la verificació dels coneixements teòrics i pràctics adquirits i la realització de les tasques encomanades.

L'estudiant té dret a dues convocatòries (Art. 5).

Procediment i criteris d'avaluació (Art. 6): La qualificació de l'assignatura depèn de l'avaluació dels apartats següents:

Apartat 1. ¿Prova objectiva¿. Valoració de continguts teòrics i pràctics mitjançant proves escrites. Suposarà un **50%** de la qualificació final (5 punts).

Apartat 2. ¿Treballs¿. Presentació oral i/o escrita d'informes, treballs individuals o en grup, casos clínics, resolució de problemes i/o maneig de proves diagnòstiques. Presentació dels diferents treballs pràctics que s'exigisquen en la docència de cada unitat temàtica. S'avaluarà en funció de la qualitat dels resultats obtinguts. Suposarà un **50%** de la qualificació final (5 punts).

LA REALITZACIÓ DE TREBALLS I ACTIVITATS A L'AULA (80% MÍNIM) ÉS NECESSÀRIA PER A APROVAR.

Qualificació de No Presentat (Art. 6): En primera convocatòria, si l'estudiant no ha presentat alguna de les proves, la qualificació serà No Presentat (NP).

Quan en segona convocatòria l'estudiant no s'haja presentat a CAP prova, la qualificació serà No Presentat (NP).

En ambdues convocatòries, si hi ha alguna qualificació que no aconsegueix els requisits mínims, es farà constar Suspens i la nota numèrica en base 10 de la qualificació obtinguda en el Treball de finalització de Mòdul.

Desenvolupament de les proves d'avaluació (Art. 11): El professorat podrà requerir a l'inici de les proves que es realitzen en l'aula la identificació dels estudiants mitjançant document oficial amb fotografia. La no acreditació de la identitat podrà ser motiu d'exclusió de la prova. El professorat permetrà l'accés a l'aula durant els primers 15 minuts des de l'hora oficial d'inici de l'examen, excepte si durant aquest temps algun dels estudiants haguera abandonat l'aula. En cas que l'estudiant abandone l'aula després d'haver-se repartit la prova se li sol·licitarà que s'identifique en el moment i se li considerarà presentat en aqueixa convocatòria.

Realització fraudulenta de proves d'avaluació (Art. 13): L'estudiant està obligat a complir durant les proves les normes i els procediments que garantisquen l'autenticitat de l'exercici i la privadesa del mateix. Les conductes o actes que contravinguen aquestes normes podran implicar el lliurament de la prova en el moment en què aquestes es detecten i la seua expulsió de l'aula (Art. 13).

L'estudiant ha d'abstenir-se de la utilització o cooperació en procediments fraudulents en les proves d'avaluació i en els treballs que faça (Art. 2).

En qualsevol cas, quan hi haja indicis d'una actuació fraudulenta en una prova o en una part d'aquesta es podrà procedir a qualificar amb un zero la prova d'avaluació (Art. 13).

La còpia o plagi en qualsevol treball d'avaluació d'un estudiant es podrà puntuar amb la qualificació

numèrica de zero, amb independència d'iniciar els procediments disciplinaris oportuns.

Sistema i criteris de qualificació (Art. 16): Els resultats corresponents a les diferents activitats d'avaluació així com el resultat final obtingut per l'estudiant en l'assignatura, es qualificarà en una escala numèrica de 0 a 10, amb expressió d'un decimal: 0 ¿ Suspens < 5; 5 ¿ Aprovat < 7; 7 ¿ Notable < 9; 9 ¿ Excel·lent ¿ 10.

Menció de Matrícula d'Honor (Art. 17): Menció de matrícula d'honor (Art. 17) pot ser atorgada a l'estudiant que haja obtingut una qualificació igual o superior a 9.0 per estricte ordre de nota en l'acta de qualificació. El nombre de matrícules no pot excedir el 5% dels estudiants matriculats en l'assignatura l'any acadèmic. Aquestes condicions s'aplicaran en cadascun dels grups de l'assignatura.

En cas d'empat en la qualificació total de l'assignatura, s'atorgarà la matrícula d'honor a l'estudiant amb major qualificació en l'apartat de major pes. En cas que els apartats tinguen el mateix pes en la nota final, el coordinador de l'assignatura pot realitzar una prova addicional per a l'obtenció de Menció de Matrícula d'Honor.

Publicació i revisió de qualificacions (Art. 18): El professorat informarà al llarg del curs dels resultats de les proves que contribuïsquen a la qualificació final. El professorat farà pública la proposta de qualificació global de l'assignatura. Juntament amb aquesta qualificació s'ha d'indicar, almenys amb 24 hores d'antelació, el lloc, data i hora en què se celebrarà la revisió de la mateixa. Totes les qualificacions corresponents a les diferents proves que contribuïsquen a la qualificació global es publicaran en l'espai virtual de l'assignatura.

Després de realitzar la revisió davant del professor l'estudiant podrà sol·licitar l'inici d'un procés d'impugnació de la seua qualificació d'acord amb la normativa (Art. 21). La consulta i impugnació de la qualificació obtinguda quedarà sotmesa al que es disposa en el Reglament d'avaluació i qualificació de la Universitat de València per a títols de grau i màster (ACGUV de 30 de maig de 2017).

Està Guia Acadèmica (Art. 4) s'ajusta a la Memòria de Verificació del Títol i ha sigut aprovada per la Comissió de Coordinació Acadèmica de Màster (CCA).

ter (ACGUV de 30 de maig de 2017).

Està Guia Acadèmica (Art. 4) s'ajusta a la Memòria de Verificació del Títol i ha sigut aprovada per la Comissió de Coordinació Acadèmica de Màster (CCA).

BIBLIOGRAFIA

- ALONSO, R. (2005) La Ciutat educadora. La pràctica del Treball social comunitari., pp. 75-82, nº12 en Quaderns d'Educació Contínua, Valencia. BUENO, J.R. Y PINAZO, S. (2003) La lucha contra la exclusión social de las personas mayores en GARCÍA MARTÍNEZ, M. Educación para la salud y personas mayores, Edita Caja Murcia, Murcia. BREZMES, M. J. y CONSEJO GENERAL DE COLEGIOS OFICIALES DE DIPLOMADOS EN T.S. Y AA.SS. DE ESPAÑA (2007) Informe social y programa individual de atención, Madrid. CASADO, D. FANTOVA, F. (coord.) Perfeccionamiento de los Servicios Sociales en España, Fundación FOESSA, Madrid. CASALS, A. DE VICENTE, I. GARRIGA, R. TABUEÑA (2005) Intervenció social en latenció sociosanitaria i residencial, Servei de Publicacions, Universitat Autònoma de Barcelona, Barcelona. COLOM, D. (2005) Libro verde del trabajo social. Instrumentos de documentación técnica, Consejo General de colegios de diplomados de trabajo social y asistentes sociales, Madrid. MONTALBA OCANA, C (2013) Aplicación del sistema de promoción de la autonomía personal y atención a personas en situación de dependencia en la Comunitat Valenciana: efectos sobre el ejercicio del derecho social. En Alternativas: Cuadernos de trabajo social, ISSN 1133-0473, ISSN-e 1989-9971, Nº. 20, 2013, págs. 163-186.
- BIGOT, R. (2007). Consommation et modes de vie, Centre de Recherche pour l'étude et l'observation des conditions de vie, CREDOC, nº 200. BOSZORMENYI-NAGY, I y KRASNER, B. (1991). La confiance comme base thérapeutique : la méthode contextuelle. Dialogue, 111, 3 - 20. Informes anuales del Observatorio Estatal de la Dependencia. MARTÍN GARCIA, M. (ED.) Trabajo Social en Gerontología, Editorial Síntesis, Madrid. RIMBAU, C. (2004) Los servicios sociales de atención domiciliaria en la Unión europea. Revista de Política Social y Servicios Sociales, 65: 65-88. MONTALBA OCAÑA, C (2017) La identidad de la diversidad funcional en la comunicación mediada por la tecnología. En Trabajo social global - Global Social Work: Revista de investigaciones en intervención social, ISSN-e 2013-6757, Vol. 7, Nº. 13, 2017, págs. 51-72 RODRÍGUEZ CABRERO, G. Y RENES, V. La protección social de la dependencia en España, Documentación Social, 141. RUBIO, N. (2010) Innovació, recerca i noves necessitats socials en Quaderns d'Acció Social i Ciutadania, 8: 18-25. VV.AA. (2003) Cartera de Servicios de Trabajo Social en Atención Primaria de Salud en Revista de Trabajo Social y Servicios Sociales, 64: 105-112. Ley 39/2006, de 14 de diciembre, de Promoción de la Autonomía personal y Atención a las personas con dependencia (B.O.E. nº 299, de 15-12-2006).